854/10

Den 8. november 2010 blev i sag nr. 77.551:

xxxxxx xxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxxxx xxxxx
xxxxx xxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft bilforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade på den forsikrede bil.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at skaden på bilen skyldes klagerens selvforskyldte beruselse, ligesom skaden er sket grundet klagerens grove uagtsomhed.

Det fremgår af sagen, at den skete personskade i forbindelse med ulykken er behandlet i nævnet under AK 76.015, hvor nævnet fandt, at ulykken hverken skyldtes klagerens selvforskyldte beruselse eller grove uagtsomhed, hvorfor nævnet fandt, at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Over for nævnet har klagerens advokat i klage af 12/1 2010 nedlagt påstand om, at selskabet anerkender, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde og yde erstatning for den ødelagte bil.

Til støtte for påstanden har advokaten bl.a. anført:

"Det gøres gældende, at hovedårsagen til ulykken den 17. december 2008 ikke var min klients selvforskyldte beruselse eller grove uagtsomhed.

Jeg støtter mit synspunkt på,

- at de udtagne blodprøver optaget i timerne efter ulykken ikke giver belæg for en antagelse om, at min klient har haft en alkoholpromille over den af Retskemisk Institut fastslåede mindsteværdi på 1,09

- at det ikke er fastslået, at [klageren] var fører af bilen på tidspunktet for ulykken den 17. december 2008

- at det ikke er fastslået, at bilen blev ført med for høj hastighed

- samt

- at det ikke er fastslået, at [klageren] talte i håndholdt mobiltelefon i øjeblikket umiddelbart før ulykken.

…
Det fremgår af politirapporten, at min klient lå fastklemt hen over bilens passagersæde og at rederne fra Falck var i færd med at skære min klient fri fra dette sted i bilen da politiet ankom til ulykkesstedet.

Ifølge Politiets rapport har person 1a under telefonisk afhøring den 27. januar 2009 forklaret, at [klageren] var fører af bilen, at [klageren] kørte med en hastighed, som væsentligt oversteg det tilladte og at [klageren] talte i håndholdt mobiltelefon under kørslen. Der er henvist til disse oplysninger i afgørelsen af 14. december d.å. fra Alka Forsikring, men udsagnet understøttes i øvrigt ikke af sagens akter herunder politirapporten. Oplysningen stemmer desuden ikke overens med den ovenfor refererede oplysning fra person 1a afgivet den 17. december 2008 under afhøring kort efter ulykken, hvorefter [klageren] skulle være faldet i søvn under kørslen.

Vedlagte bilag … er et billede af bilen taget den 18. december 2008. Det må ud fra dette billede antages, at person 1a efter ulykken har forladt bilen ved egen hjælp og at dette er sket gennem den knuste rude i bilens førerside. Bedømt ud fra billedet synes der ikke at have været nogen mulighed for at forlade bilen ad anden vej, idet bilens højre side på billedet vender ned mod grøften. Da det jf. politirapporten ligger fast, at [klageren] lå fastklemt i bilens passagersæde, forudsætter en antagelse om, at [klageren] har ført bilen, at han under ulykken har skiftet plads fra bilens førersæde til den position hen over passagersædet, hvor [klageren] befandt sig, da politiet ankom.

Da det ligeledes ligger fast, at person 1a ved egen hjælp har forladt bilen, må også person 1a have skiftet plads mellem det tidspunkt, hvor bilen forlod vejbanen og det tidspunkt, hvor bilen lå stille med bunden i vejret og med passagersiden trykket ned i grøften. Disse antagelser synes ikke sandsynlige og bør ikke lægges til grund for en bedømmelse af sagen.

Der blev kort efter ulykken taget blodprøve af [klageren] og af den anden person, som befandt sig i bilen på tidspunktet for ulykken. Begge personer havde ifølge retskemisk rapport fra Retskemisk Afdeling Institut en alkoholpromille med en mindsteværdi i intervallet mellem 1,0 - 1,1.

[Klageren] blev af … Politi tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 53, men Politiet har den 11. juni 2009 opgivet tiltalen med den begrundelse, at en videre forfølgning ikke kan ventes at føre til, at min klient er skyldig til straf.

Den anden person i bilen blev efter ulykken ligeledes tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 53. Spørgsmålet om, hvem der førte bilen på ulykkestidspunktet har således væsentlig økonomisk og strafferetlig betydning for person 1a. Der er desuden væsentlig uoverensstemmelse mellem de to forklaringer afgivet af person 1a afgivet den 17. december 2008, henholdsvis den 27. januar 2009. Herefter bør afgørelsen af nærværende sag ikke støttes på denne persons forklaringer som refereret i afgørelsen af 14. december 2009 fra Alka Forsikring."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 3/3 2010 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Blodprøver udtaget knap 3 timer efter ulykken viste for klagers vedkommende en alkoholkoncentration med en mindste værdi på 1,09 promille og for klagers kammerat en alkoholkoncentration med en mindste værdi på 1,02 promille.
…
Politiet kom først til uheldstedet efter både Falck og ambulancefolk var gået i gang med redningsarbejdet. At klager under frigørelsen fra bilen på et tidspunkt af politiet således blev observeret med benene placeret udfor passagersædet (og resten af kroppen bagud i køretøjet) er ikke bevis for, at klager ikke skulle have kørt bilen i uheldsøjeblikket.

Der foreligger i den forbindelse ingen oplysninger om, at klagers kammerat, som passager selv skulle være kommet ud af bilen ved egen hjælp medens bilen lå i grøften.

Den tegnede forsikring - lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kaskoforsikring for motorkøretøjer dækker ikke førerens personskade, jfr. betingelsernes afsnit 2.2.1.
…
Selvom det bedste skøn over en målt promille, jfr. artikel i UFR 1990B260 ved Københavns Universitets Retskemiske Institut, antages at være middelværdien som er 0,10 promille højere end mindsteværdien, (og middelværdien som hovedregel lægges til grund i civile sager i modsætning til den strafferetlige vurdering som altid tager udgangspunkt i mindsteværdien), skal det bemærkes at uanset hvilken af de to værdier der lægges til grund for afgørelsen, kan der ikke herske tvivl om, at klager på ulykkestidspunktet har været påvirket i ikke ringe grad af spiritus.

Blodprøven, som ligger til grund for analyseresultatet er udtaget knap 3 timer efter ulykken, hvorfor skadelidtes promille på ulykkestidspunkt ubetvivleligt har været højere end det fremgår af analyseerklæringen.

Af forsikringsbetingelserne for kaskodækningen, afsnit 3.4.2. fremgår det, at forsikringen ikke dækker skade forårsaget under selvforskyldt beruselse, jfr. Forsikringsaftalelovens § 20 og reglerne om spirituskørsel i Færdselslovens § 53 stk. 1 eller 2.

Af Færdselslovens § 53 stk. 1 og 2 fremgår: 'For spirituskørsel straffes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille...'

'For spirituskørsel straffes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.'

Selskabets bevisbyrde, for at der foreligger selvforskyldt beruselse, anses i praksis for løftet ved alkoholanalyseresultatet.

Med den målte promille har klager bevisligt tilsidesat reglerne i Færdselslovens § 53 stk. 1, hvilket må anses som hovedårsag til uheldets indtræden.

Udover den selvforskyldte beruselse, kørte klager angiveligt også for stærkt og talte i håndholdt mobiltelefon på ulykkestidspunktet. Klagers handlemåde må efter selskabets opfattelse samlet set statuere grov uagtsomhed.

Forsikringen dækker, jfr. betingelsernes afsnit 3.4.2. ikke skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, jfr. Forsikringsaftalelovens § 18.

Der er ikke godtgjort nogle ydre omstændigheder, der kan have haft indflydelse på uheldets indtræden, hvorfor Alka Forsikring med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 3.4.2. må fastholde, at forsikringen ikke dækker den skete kaskoskade på køretøjet.

At tiltalen mod klager for overtrædelse af Færdselslovens § 53 stk. 1 er frafaldet er normal praksis ved alvorlig personskade og indikerer ikke nødvendigvis at klager ikke ville kunne dømmes, dog skal det bemærkes, at der kræves en langt højere grad af bevissikkerhed i en straffesag end for den tilsvarende civilretlige bedømmelse."

Afslutningsvis har klagerens advokat som reaktion på selskabets svar til nævnet i brev af 23/3 2010 bl.a. anført:

"Jeg fastholder, at der ikke ved sagens afgørelse bør lægges vægt på nogle af de skiftende og indbyrdes modstridende forklaringer, som er afgivet af personen benævnt 1a i politiets rapport (i indklagedes brev benævnt ..) overfor politiet umiddelbart efter ulykken den 17. december 2008 og i januar 2009. Jeg kan supplerende oplyse, at den pågældende person på ulykkestidspunktet var i lære som mekaniker og således havde udsigt til at miste ikke blot sit førerbevis, men tillige sin læreplads, såfremt den pågældende blev fundet skyldig til straf for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1.

…

Til indklagedes bemærkning nederst på side 2 om [klagerens] placering under redningsmandskabets arbejde med at frigøre denne bemærker jeg, at indklagede har bevisbyrden for sin påstand om, at ulykken skyldes [klagerens] selvforskyldte beruselse eller grove uagtsomhed, og at denne bevisbyrde ikke er løftet. Synspunktet om, at klagers skader og skaderne på bilen skulle støtte den opfattelse, at [klageren] har ført bilen er ikke tilstrækkeligt til at løfte bevisbyrden for, at skaden er udslag af grov uagtsomhed eller selvforskyldt beruselse.

Til synspunktet øverst side 3, hvorefter der ikke foreligger oplysninger om, at person 1a selv skulle være kommet ud af bilen, mens denne lå i grøften bemærker jeg, at der ikke foreligger oplysninger om, at person 1a skulle være skåret fri af bilen ved hjælp fra Falck. Jeg fastholder, at indklagede har bevisbyrden for sin påstand om selvforskyldt beruselse og/eller grov uagtsomhed og at denne bevisbyrde skal løftes positivt og ikke blot ved en henvisning til forhold, som ikke er bevist eller kan bevises.

Med hensyn til kommentaren i afsnit 3 fra oven på side 3, hvorefter den tegnede ansvarsforsikring ikke dækker førerens personskade, jf. betingelsernes afsnit 2.2.1. bemærker jeg, at nærværende sag alene drejer sig om udbetaling af kaskoerstatning for bilen.
…
Med hensyn til klagers alkoholpromille på ulykkestidspunktet gør jeg gældende, at forholdet bør bedømmes med udgangspunkt i en promille som angivet af Retskemisk Institut. Jeg vedlægger kopi af de to rapporter fra Retskemisk Institut til dokumentation herfor. Der findes ikke i lov og praksis belæg for at lægge en anden promille til grund. Som eksempel på praksis henviser jeg til ankenævnets afgørelse refereret som sag nr. 62.705 og på linie hermed den ikke offentliggjorte kendelse af 14. december 2009 sag nr. 76.015, vedlagt i kopi. Jeg bemærker i den forbindelse, at nævnets afgørelse i sidstnævnte sag blev taget til følge af forsikringsselskabet GF.

Da der ikke i sagen kan oplyses et præcist tidspunkt for indtaget af alkohol før ulykken, er det ikke muligt at afgøre, om alkoholkoncentrationen i blodet har udviklet sig i stigende eller aftagende retning i tidsrummet mellem ulykken og udtagning af blodprøver.

At klager beviseligt skulle have overtrådt reglerne i færdselslovens § 53, stk. 1, fremstår uden støtte i faktiske forhold, idet politiet den 11. juni 2009 opgav tiltalen mod [klageren] med den begrundelse, at en sag ikke kunne forventes at føre til idømmelse af straf for overtrædelse af den nævnte bestemmelse.

Påstanden om, at bilen umiddelbart før ulykken blev ført af klager med for høj fart og under en mobiltelefonsamtale fremstår som et postulat."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2.1. Ansvarsforsikringen dækker
…
2.1.2. Ansvar for skade på forsikringstagerens person, når han ikke fører bilen.
…
2.2. Ansvarsforsikringen dækker ikke
2.2.1. Skade på førerens person
…
3.4.2. Endvidere dækker forsikringen ikke skade

- Forvoldt med forsæt eller grov uagtsomhed jf. Forsikringsaftalelovens § 18.

- Forårsaget under selvforskyldt beruselse, jf. Forsikringsaftalelovens § 20 og reglerne om spirituskørsel i færdselslovens § 53, stk. 1 eller 2, uanset sikredes sindstilstand."

Nævnet udtaler:

Henset til størrelsen af de målte mindsteværdier af alkoholpromillerne for henholdsvis vedkommende, der befandt sig i bilen med klageren på ulykkestilfældet, og klageren,

finder nævnet, at selskabet på det foreliggende grundlag ikke har godtgjort, at hovedårsagen til uheldet var enten klagerens selvforskyldte beruselse eller grove uagtsomhed. Nævnet bemærker herved, at den af selskabet foretagne tilbageregning som følge af, at blodprøverne var optaget henholdsvis ca. 1½ og 2½ time efter uheldet, er behæftet med en sådan usikkerhed, at dette ikke kan føre til et andet resultat.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal anerkende, at det er uberettiget til at afvise at yde kaskoerstatning med henvisning til, at klageren har forvoldt skaden ved selvforskyldt beruselse eller grov uagtsomhed, og skal som følge heraf udbetale klageren erstatning for bilen med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann